

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobkyně: **J. A.**
zastoupena JUDr. Ing. Pavlem Pikolou, Ph.D., advokátem
se sídlem Ve Skalách 2597/2, Praha 6, pobočka Hradec Králové, Újezd

č. 2

proti

žalovanému: **Státní pozemkový úřad**
se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství - Pozemkového úřadu v Hradci Králové ze dne 4. 12. 2008, čj. PÚHK-1935.1473/7234/2212/R-1676/08-Bu (Mu)

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 3. 4. 2020 domáhá vyslovení nicotnosti rozhodnutí Ministerstva zemědělství - Pozemkového úřadu v Hradci Králové ze dne 4. 12. 2008, čj. PÚHK-1935.1473/7234/2212/R-1676/08-Bu (Mu) (dále také jen „napadené rozhodnutí“), které nabylo právní moci dne 23. 12. 2008. Tímto rozhodnutím uvedený správní orgán rozhodl o tom, že ing. M. K. je mimo jiné vlastníkem pozemku parc. č. XA (dále jen „parc. č. XA“).
2. Dnem 1. 1. 2013, kdy nabyt účinnosti zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon č. 503/2012 Sb.“), přešla působnost Ministerstva zemědělství - Pozemkového úřadu Hradec Králové na nově zřízený Státní pozemkový úřad. Státní pozemkový úřad mimo jiné vykonává působnost podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o půdě“), podle něhož bylo vydáno napadené rozhodnutí. Vzhledem ke znění § 69 s. ř. s., podle kterého je v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu žalovaným ten správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla, je žalovaným správním orgánem a tedy účastníkem řízení (§ 33 odst. 1 s. ř. s.) Státní pozemkový úřad.

Stručný obsah žaloby

3. V žalobě žalobkyně předně uvedla, že její aktivní legitimace je dána naléhavým právním zájmem, neboť pokud by soud deklaroval nicotnost předmětného rozhodnutí Ministerstva zemědělství - Pozemkového úřadu v Hradci Králové ze dne 4. 12. 2008, resp. jeho části, stali by se vlastníky parcely č. XA právní předchůdci žalobkyně (manželé P.) za aplikace institutu vydržení a následně by se ona stala dědicem předmětné parcely, což by mělo příznivý dopad na její právní postavení.
4. Žalobkyně dále podrobně popsala dosavadní historii případu a připomněla, že předmětného restitučního řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí čj. PÚHK-1935, 1472/7234/2212/R -1676/08-Bu (Mu), které nabylo právní moci dne 23. 12. 2008, účastníkem nebyla. Zrekapitulovala i dosavadní řízení před civilním soudem, v němž se domáhala určení vlastnictví k nemovitostem. Uvedla, že v rozsudku ze dne 4. 9. 2019, čj. 12 C 90/2019-60, Okresní soud v Hradci Králové určil, že zůstavitel spolu s manželkou A. P. byli ke dni úmrtí zůstavitele spoluvlastníky (v SJM) stavby garáže a dřevníku postavených na parc. č. XA (dnes na parc. č. XB). Parcela č. XB byla oddělena geometrickým plánem ze dne 14. 6. 2018, č. 1050-96/2018. V druhé části výroku soud žalobu ve vztahu k určení vlastnictví st. p. č. XB pod stavbou garáže a dřevníku zamítl. V následujícím řízení zmíněný soud vydal dne 26. 2. 2020 pod čj. 12 C 90/2019-60 usnesení ve znění, že ve věci určení vlastnictví k nemovitostem se řízení zastavuje a vedle toho soud poučil žalobkyni o právu do 30 dnů podat žalobu o určení nicotnosti rozhodnutí ze dne 4. 12. 2008, čj. PÚHK-1935.1473/7234/2212/R-1676/08-Bu (Mu), ve správním soudnictví.
5. Žalobkyně připomněla, že v řízení o určení vlastnictví vedeného u Okresního soudu v Hradci Králové považovala rozhodnutí ze dne 4. 12. 2008, čj. PÚHK-1935.1473/7234/2212/R-1676/08-Bu (Mu), za nicotné z důvodu, že její právní předchůdci předmětnou parcelu č. XA vydrželi ke dni 1. 1. 1992.
6. Dále žalobkyně popsala historické souvislosti daného případu, vyjádřila se k otázce vydržení poz. parc. č. XA, když právní předchůdci žalobkyně užívali tento pozemek jako jeden fakticky nikdy neoddělený celek od st. parc. č. XC, na které stojí dům čp. x, a uvedenou parcelu užívali v dobré víře jako svoji vlastní a náležející k domu čp. x ode dne 16. 2. 1976, kdy tento dům zakoupili od manželů V., do 3. 5. 2017, kdy byly vytyčeny geometrické hranice parcely č. XA.
7. K samotné otázce nicotnosti žalobkyně poukázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž citovala. Zdůraznila, že na nicotné rozhodnutí se hledí vždy jako na neexistující, zdánlivé a nezakládající žádné právní následky, a proto nemusí být respektováno a veřejnou mocí dokonce ani nesmí být vynucováno. Nicotnost nelze zhojit uplynutím času a může tak k ní být přihlédnuto kdykoliv z úřední povinnosti.
8. Žalobkyně vzhledem ke svým argumentům žádala, aby krajský soud vydal rozhodnutí, kterým by deklaroval, že rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2008, čj. PÚHK-1935.1473/7234/2212/R-1676/08-Bu (Mu), je ve své části I., v níž bylo rozhodnuto o tom, že M. K. je vlastníkem poz. parc. č. XA, , nicotné.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný k žalobě zrekapituloval, že žalobkyně se v řízení před Okresním soudem v Hradci Králové vedeném pod sp. zn. 12C 90/2019 domáhala kromě jiného určení, že J. P. a A. P. (rodiče žalobkyně) byli ke dni smrti J. P. dne 27. 7. 2010 spoluvlastníky parcely č.

XB - zastavěné plochy, která byla oddělena od parc. č. XA geometrickým plánem ze dne 14. 6. 2018, č. 1050-96/2018. Pozemek parc. č. XA nabyt M. K. na základě rozhodnutí čj. PÚHK-1935, 1472/7234/2212/R -1676/08-Bu (Mu). Pozemek prodal kupní smlouvou ze dne 18. 6. 2018 D. R., přičemž v době přechodu vlastnického práva na D. R. byl vlastníkem parcely č. XA, o čemž svědčil i zápis v katastru nemovitostí. Žalovaný zastává názor, že předmětné rozhodnutí bylo pravomocné od 23. 12. 2008 a nebylo napadeno žádným opravným prostředkem ani cestou obnovy řízení. Byť by šlo hypoteticky o rozhodnutí nesprávné, nelze je považovat za nicotné, neboť na ně nedopadají důvody nicotnosti uvedené v § 77 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu.

10. Žalovaný konstatoval, že z dikce § 9 odst. 4 zákona o půdě plyne, že nedojde-li k dohodě podle § 9 odst. 1 tohoto zákona, pozemkový úřad rozhodne o vlastnictví oprávněné osoby. Toto ustanovení je nutné vykládat tak, že pozemkový úřad je oprávněn rozhodnout o vlastnictví k nemovitosti, pokud nedošlo k uzavření dohody o vydání nemovitosti. K vydání předmětného rozhodnutí měl tedy pozemkový úřad zjevně pravomoc. I kdyby šlo o rozhodnutí nesprávné a Pozemkový úřad neměl o vlastnictví M. K. rozhodnout z důvodů tvrzené zastavěnosti pozemku parc. č. XA stavbou garáže a dřevníku, tedy překážky dle §11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě, šlo by o rozhodnutí nesprávné, ale nikoli nicotné. Žalovaný je názoru, že tuto vadu nelze zhojit cestou prohlášení rozhodnutí za nicotné. Předmětné rozhodnutí bylo vydané příslušným orgánem a z tvrzení a důkazů předložených žalobkyní nelze dospět k závěru, že se jedná o rozhodnutí nicotné, tj. že by trpělo vadami, které by je činily vnitřně rozporným nebo právně neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze považovat za rozhodnutí správního orgánu.
11. Žalovaný proto nepovažuje napadené rozhodnutí za nicotné a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Právní hodnocení krajského soudu

12. Před věcným projednáním žaloby byl zdejší soud povinen postavit najisto, zda jsou splněny podmínky řízení, a zabývat se tedy mimo jiné otázkou včasnosti žaloby. Byl přitom v této souvislosti nucen přihlídnout též k související aktuální judikatuře Nejvyššího správního soudu.
13. Dle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.
14. Dle ustanovení § 72 odst. 3 s. ř. s. jestliže soud rozhodující v občanském soudním řízení zastavil řízení proto, že šlo o věc, v níž měla být podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, může ten, kdo takovou žalobu v občanském soudním řízení podal, podat u věcně a místně příslušného soudu žalobu ve správním soudnictví do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení. V takovém případě platí, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení.
15. Žaloba byla zdejšímu krajskému soudu podána poté, co Okresní soud v Hradci Králové usnesením ze dne 26. 2. 2020, čj. 12 C 90/2019-96, řízení o žalobě žalobkyně zastavil a ve svém výroku II. ji poučil, že má právo ve lhůtě 30 dnů podat žalobu o určení nicotnosti rozhodnutí Ministerstva zemědělství - Pozemkového úřadu v Hradci Králové ze dne 4. 12. 2008, čj. PÚHK-1935.1473/7234/2212/R-1676/08-Bu (Mu), soudu ve správním

soudnictví. Jak plyne z doručky založené u předmětného usnesení (jež je součástí soudního spisu sp. zn. 12 C 90/2019), bylo toto usnesení zástupci žalobkyně doručeno dne 4. 3. 2020. Byť následně Krajský soud v Hradci Králové zmíněné usnesení okresního soudu změnil svým usnesením ze dne 24. 9. 2020, čj. 19 Co 175/2020-131, tak, že „se řízení nezastavuje“ (toto usnesení nabylo právní moci dne 8. 10. 2020), byla následná žaloba u zdejšího správního soudu podána již dne 3. 4. 2020. Žalobkyně podáním žaloby ve správním soudnictví dne 3. 4. 2020 tak bezesporu dodržela lhůtu 1 měsíce, kterou pro tyto případy stanoví § 72 odst. 3 s. ř. s. věta první. K tomu krajský soud poznamenává, že tuto lhůtu posuzoval z čistě formálního hlediska, aniž by hodnotil, zda okresní soud odkázal žalobkyni na podání žaloby ve správním soudnictví důvodně, tj. zda se žalobkyně již civilní žalobou vůbec domáhala vyslovení nicotnosti předmětného správního rozhodnutí. Krajský soud totiž považoval za důvod pro nemožnost věcného projednání žaloby ve správním soudnictví již před touto skutečností nastalou jinou skutečnost (viz dále).

16. Krajský soud se při posouzení včasnosti žaloby totiž nemohl omezit pouze na splnění shora uvedené podmínky. Z ustanovení § 72 odst. 3 s. ř. s. věty druhé vyplývá, že je-li uvedená podmínka splněna, uplatní se fikce, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení. Nadále je však třeba aplikovat i § 72 odst. 1 s. ř. s., který upravuje obecnou dvouměsíční lhůtu pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu.
17. Jestliže tedy platí, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení, musel se zdejší soud zabývat otázkou, zda v případě žalobkyně byla dodržena lhůta pro podání žaloby stanovená v § 72 odst. 1 s. ř. s. Zastavení řízení o návrhu žalobkyně na určení vlastnictví k nemovitostem a poučení o možnosti podat žalobu ve správním soudnictví Okresním soudem v Hradci Králové totiž automaticky neznamenalo, že byla dodržena lhůta pro podání žaloby stanovená § 72 odst. 1 s. ř. s., neboť tuto otázku není soud v občanském soudním řízení příslušný posuzovat. Splnění lhůty stanovené v § 72 odst. 1 s. ř. s. je příslušný posuzovat až soud ve správním soudnictví v rámci řízení o žalobě podané ve lhůtě podle § 72 odst. 3 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2006, čj. 2 As 45/2005-65, všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).
18. Nelze totiž pominout, že situace, kdy by žaloba byla sice podána věcně a místně příslušnému soudu rozhodujícímu ve správním soudnictví ve lhůtě podle § 72 odst. 3 s. ř. s., avšak první žaloba by došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení po uplynutí lhůty k podání žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s., představuje důvod pro odmítnutí druhé žaloby pro její opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2006, čj. 3 As 49/2005-67). Poté, co lze obecně konstatovat, že žaloba byla podána včas z hlediska lhůty stanovené v § 72 odst. 3 s. ř. s., musel tedy krajský soud posoudit její včasnost i z hlediska lhůty uvedené v § 72 odst. 1 s. ř. s.
19. Jak plyne z listin založených v soudním spise vedeném pod sp. zn. 12 C 90/2019 u Okresního soudu v Hradci Králové, občanské soudní řízení bylo zahájeno na základě žaloby žalobkyně ze dne 4. 5. 2019, doručené osobně soudu dne 6. 5. 2019. Žalobkyně se žalobou domáhala určení vlastnictví k nemovitostem, a to ke dni úmrtí jejího právní předchůdce J. P., ve společném jmění jeho a A. P.. V textu žaloby (strana 3) žalobkyně

- zmínila i to, že za významnou právní skutečnost považuje i absolutní neplatnost (nicotnost) rozhodnutí ze dne 4. 12. 2008, čj. PÚHK-1935.1473/7234/2212/R-1676/08-Bu (Mu), na základě kterého byl v roce 2008 vydán pozemek pod zkolaudovanou stavbou garáže a dřevníku. Tento postup však nebyl dovolen zákonem o půdě, který přímo takový postup zakazoval. Vydání předmětné parcely M. K. v roce 2008 žalobkyně označila za absolutně neplatný právní akt. Usnesením Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 26. 2. 2020, čj. 12 C 90/2019-96, bylo jednak řízení o návrhu žalobkyně zastaveno a jednak okresní soud žalobkyni poučil o možnosti podat žalobu na určení nicotnosti předmětného správního rozhodnutí soudu ve správním soudnictví (viz shora).
20. Současně krajský soud ze soudního spisu vedeného pod sp. zn. 13 C 188/2018 u Okresního soudu v Hradci Králové, který byl připojen ke spisu sp. zn. 12 C 90/2019, zjistil, že žalobkyně podala v předmětné věci dne 9. 7. 2018 téměř totožnou žalobu, která však byla zamítnuta z důvodu nesprávně formulovaného petitu, a to rozsudkem ze dne 13. 3. 2019, čj. 13 C 188/2018-129.
21. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství - Pozemkového úřadu v Hradci Králové čj. PÚHK-1935.1473/7234/2212/R-1676/08-Bu (Mu) bylo vydáno dne 4. 12. 2008 a nabylo právní moci dne 23. 12. 2008. Ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. váže počátek běhu dvouměsíční lhůty s oznámením písemného vyhotovení rozhodnutí doručením. V posuzovaném případě však žalobkyně nebyla účastníkem předcházejícího správního řízení. Zákon o půdě v platném znění v rozhodnou dobu řadil mezi účastníky řízení toliko oprávněnou osobu, která uplatnila nárok na vydání nemovitosti u pozemkového úřadu, povinnou osobu a Pozemkový fond ČR (§ 9 odst. 8 zákona o půdě).
22. Krajský soud byl nucen odpovědět na otázku, s jakým momentem spojit počátek běhu lhůty pro podání žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s., jestliže žalobkyně nebyla účastníkem řízení, ačkoliv tvrdí, že byla na svých právech zkrácena přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení rozhodnutím správního orgánu.
23. Ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. stanoví, že žalobu proti rozhodnutí lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem. Tuto lhůtu je nutno aplikovat i při žalobě namítající nicotnost správního rozhodnutí (k tomu srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2014, čj. 6 As 96/2014-31, či ze dne 17. 3. 2005, čj. 7 Afs 17/2005-42). Ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. však neupravuje otázku, od kdy tato lhůta běží v případě žalobců, kterým rozhodnutí správního orgánu nebylo doručeno. S touto otázkou se vypořádala až následná soudní praxe. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 17. 2. 2009, čj. 2 As 25/2007-118, konstatoval, že v tomto případě nastane fikce oznámení rozhodnutí žalobci k okamžiku faktického oznámení rozhodnutí. Za toto oznámení je třeba považovat okamžik, k němuž je bezpečně a bez rozumných pochyb zjištěno, že osoba seznala úplný obsah rozhodnutí co do jeho identifikačních znaků i věcného obsahu, zásadně tedy rovnocenně tomu, jako by jí bylo rozhodnutí řádně oznámeno. Účastník se s rozhodnutím musí seznámit prokazatelně a v rozsahu potřebném pro účelnou obranu proti němu. Nepostačí přitom, aby osoba o faktu existence rozhodnutí věděla, ani povědomost o tom, že řízení probíhalo.
24. Klíčovou otázkou pro posouzení, kdy začala lhůta k podání správní žaloby běžet, je tedy otázka, kdy se žalobkyně s předmětným správním rozhodnutím fakticky seznámila.
25. Z textu první civilní žaloby ze dne 7. 7. 2018 podané dne 9. 7. 2018 žalobkyní u

Okresního soudu v Hradci Králové, již se domáhala určení vlastnictví k nemovitostem ve společném jmění manželů P., tj. svých právních předchůdců, je zcela zřejmé, že správní rozhodnutí ze dne 4. 12. 2008, čj. PÚHK-1935.1473/7234/2212/R-1676/08-Bu (Mu), předkládala spolu se žalobou ve svazku příloh k důkazu. Tuto skutečnost při jednání u zdejšího soudu ostatně potvrdil i zástupce žalobkyně.

26. Významnou skutečností pro posouzení včasnosti správní žaloby je tedy podání již první civilní žaloby žalobkyní u Okresního soudu v Hradci Králové v řízení vedeném pod sp. zn. 13 C 188/2018. Z ní je totiž nepochybné, že nejpozději v den sepsu žaloby dne 7. 7. 2018 měla žalobkyně ve své dispozici napadené správní rozhodnutí a seznala tak jeho úplný obsah co do jeho identifikačních znaků i věcného obsahu, neboť je soudu předkládala spolu se žalobou. Lze dodat, že při jednání soudu zástupce žalobkyně připustil, že toto rozhodnutí se do dispozice žalobkyně dostalo zřejmě ještě dříve, a to dokonce již v červnu nebo červenci 2017 v návaznosti na dopis její tehdejší zástupkyně.
27. Jelikož žaloba na vyslovení nicotnosti napadeného rozhodnutí byla zdejšímu soudu, tj. soudu ve správním soudnictví, podána až dne 3. 4. 2020, přestože žalobkyně měla toto rozhodnutí ve své dispozici již nejpozději v červenci 2018, je nutno žalobu jako opožděnou, tj. podanou po dvouměsíční lhůtě stanovené v § 72 odst. 1 s. ř. s., odmítnout.
28. Zcela nad rámec shora uvedeného a již bez praktického významu vzhledem k uvedenému závěru ve věci krajský soud dodává, že dle jeho názoru bylo předmětem řízení vedeného pod sp. zn. 12 C 90/2019 pouze občanskoprávní řízení o určení vlastnictví k nemovitostem a nikoliv také řízení o určení nicotnosti předmětného správního rozhodnutí vydaného v restitučním řízení. To zcela jasně vyplývá nejen z petitu civilní žaloby ze dne 4. 5. 2019, ale i z tam uvedené žalobní argumentace, která vůbec nesměřovala k tomu, aby soud nicotnost svým rozhodnutím deklaroval, ale pouze za tím účelem, aby soud nevycházel z presumpce správnosti rozhodnutí pozemkového úřadu, tj. aby si okresní soud tuto otázku posoudil jako otázku předběžnou, kterou má soud v občanském soudním řízení pravomoc si posoudit. Jestliže tedy z civilní žaloby ze dne 4. 5. 2019 nelze vůbec dovodit, že by se žalobkyně vyslovení nicotnosti předmětného správního rozhodnutí domáhala, neboť takový návrh by musel být uveden výslovně, nebyl ani relevantní důvod pro zastavení řízení a odkaz žalobkyni na řízení před soudy ve správním soudnictví. V tomto smyslu se ostatně vyjádřil rovněž i Krajský soud v Hradci Králové ve svém usnesení ze dne 24. 9. 2020, čj. 19 Co 175/2020-131, jímž usnesení okresního soudu ze dne 26. 2. 2020, čj. 12 C 90/2019-96, o zastavení řízení změnil tak, že se řízení nezastavuje.

Závěr a náklady řízení

29. S ohledem na vše výše uvedené nezbylo krajskému soudu než žalobu podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnout.
30. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 26. května 2022

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu